

Kultur- og kirkedepartementet
postmottak@kkd.dep.no

28. august, 2008

Høringsuttalelse Løkenutvalgetgs rapport – Forenklet, samordnet og uavhengig

NOTAM har i epost av 28. juni blitt bedt om en høringsuttalelse i forbindelse med behandlingen av Løkenutvalgets rapport, som gir utvalgets forslag til hvordan kostbart byråkrati kan reduseres og beslutninger spres, mens armlengdes avstand mellom politikk og kunstfaglig skjønn styrkes, og det legges til rette for nyskaping og utvikling (rapportens s. 7).

Rapporten er et omfattende arbeid, og utført på kort tid. Utvalget redegjør greit for definisjoner og prinsipper, og gir under punkt 6 utvalgets forslag til tiltak. Det er lett å følge resonnementer og argumentasjon, men NOTAM deler ikke alle konklusjonene.

Under oppsummeringene (s. 5) uttrykker utvalget at tilskuddsforvalterne må:

- redusere misforhold mellom antall søkere og antall innvilgede søknader.
- skape tiltak for å skape klarere arbeidsdeling mellom tilskuddsforvaltere
- redusere overlapp mellom tilskuddsforvalterne
- redusere antall tilskuddsforvaltere

Utvalget foreslår reduksjoner i både Kulturrådets størrelse og antall utvalg, selv om Kulturrådet må sies å komme styrket ut av de vurderinger utvalget har gjort. Statens kunstnerstipend foreslås å selv utpeke medlemmer i de forskjellige komiteene, og at antallet komiteer reduseres også der. Utvalget ser verdiene i både "nære og raske", og "langsommere og grundigere" midler, og foreslår derfor at FFUK videreføres som egen forvalter, mens FLB slås sammen med Kulturrådet.

Institusjoner som NOTAM, som disponerer ressurser som skal komme komponister, musikere og kunstnere til gode, er i en slags mellomstilling mellom bevilgere og sluttbrukere, og utgjør i både kort og langt perspektiv nødvendig infrastruktur for norsk kunstliv. Dette er belyst i innlegg i både Aftenposten og nettavisen Ballade den 21. november 2007; innlegget "Kunst, teknologi, demokrati." I tillegg til en grunnbevilgning over post 74, søker institusjonen ofte prosjektmidler, og i virksomheten legges kunstfaglige vurderinger til grunn i arbeidet med å finne de felt og prosjekter hvor nytteverdien er størst. Dette arbeidet baseres hele tiden på nær kontakt og tett samarbeid med nyskapende deler av musikk- og kunstlivet, og erfaringene våre viser at *kunstnerne* opplever det som en stor fordel at det finnes mange søknadsmuligheter – har man ikke hell med seg ett sted, så har man det kanskje et annet. De faglige vurderingene av et prosjekts verdi er altså forskjellige forvalterne i mellom. Sammenslåing av forvaltere, og klarere kriterier, vil naturligvis *forvaltningen* av tilskudd billigere og enklere, fordi det vil kunne redusere det totale antall søknader, men siden reduksjonene er ment å ekskluderende ting som defineres

som irrelevant, er faren stor for at en del nyskapende virksomhet rammes. NOTAM vurderer dette som et alvorlig argument mot mye av den strømlinjeforming utvalget foreslår, og ser i denne sammenhengen verdien av de kunstneriske impulsene som større enn verdien av forenklet søknadsbehandling.

Vår mangeårige erfaring som teknologipartner for kunstnere inneholder mange eksempler på prosjekter som ikke har latt seg finansiere fordi de har falt utenfor kriteriesett hos forskjellige bevilgere. Det er i vårt skjønn grunn til å evaluere slike bevilgningskriterier relativt ofte, og det er ingen dum idé å involvere institusjoner som for eksempel OCA og NOTAM i dette arbeidet, siden virksomheten er så tett på den produserende utøvende praksisen.

Videre vil en sammenslåing av forvaltere nødvendigvis gi maktkonsentrasjon, og dette er ikke nødvendigvis en fordel for verken demokratisering, spredning av beslutninger, eller nyskapende arbeid. Nye uttrykksformer vokser frem i kontrast til og i innholdsmessig dialog med eksisterende former, og med den verdi- og definisjonskamp vi stadig ser utspille seg i kulturlivet, er det grunn til å tro at færre søknadsmuligheter vil virke konserverende. Det vurderer vi som uheldig. Prinsipielt er dette et viktig poeng – men i pragmatisk perspektiv vil så små sammenslåinger som utvalget foreslår, neppe føre til særlige problemer i denne omgang.

Dersom antallet tilskudsforvaltere blir mindre, så må man vurdere dekningsprosenten som de gjenværende forvalterne kan gå inn på. Slik det er nå, kan en komponist eller kunstner for eksempel oppnå bevilgning hos både Kulturrådet og FFLB til samme prosjekt, ut fra tanken om at det er flere som bidrar til finansieringen. Denne bredden i støtte gir økt kredibilitet for prosjektet, og øker også muligheten for realisering.

En reduksjon av antallet utvalg hos både kulturråd og statens kunstnerstipend er trolig et godt forslag, ut fra ønsket om å ta bedre vare på den *tverrfaglige* utviklingen med verk som dekker flere felt, som for eksempel dans, teater, musikk, video- og bildekunst. Et spesielt fokus bør allikevel holdes på teknologiavhengig kunst, siden feltet endrer seg såpass raskt, og at det tar tid før spesialkompetansen konverteres til mer almen kompetanse. Vi vurderer det som klokt å beholde kunstnerrepresentasjon i utvalgene, gjerne gjennom kunstlivets organisasjoner, men vil også her fremholde at mellominstitusjoner på produksjonssiden kan spille en rolle.

Dersom det er spørsmål knyttet til denne uttalelsen, eller noe ønskes utdypet, ta gjerne kontakt.

Med vennlig hilsen,

Jøran Rudi
leder